

„U” R E D I V I V U S...

CLUJ

Duminică, Universitatea și-a adus aminte.

Și-a adus aminte că jocul ei a însemnat cindva elan, fantezie, ofensivă debordantă, purtată într-un ritm mereu mai accelerat, uneori sufocant. Cursele lui Szabo, „semnând” cite 2-3 adversari în linie, îl evocau pe irezistibilul Coracu, bombele lui Marcu aduceau cu „ghiulele” tunarului clujean de altădată, Toni Dascălu, iar Ivansue îl amintea pur și simplu pe... Ivansue de acum 4-5 ani.

Duminică, Universitatea și-a amintit frumoasele tradiții ale fotbalului clujean iar spectatori au trăit același act de memorie, deoarece jucătorii lor favoriți au adus pe teren — cei drept, la seară redusă — tradiția.

În meciul cu Steaua, Universitatea și-a creat cu abilitate, cel puțin, 7-8 ocazii clare de gol, dar portarul Suciu, barele, arbitral Sotir (care a refuzat clujeșilor un penalty pe care nici un arbitru din lume nu l-ar fi putut contesta), ca și neobișnuita clujeșilor de a mai juca LA ATAC au făcut ca o dominare teritorială netă să se traducă printr-un scor minim.

La a 4-a înfringere consecutivă în campionat, Steaua a încercat în orașul de pe malul Someșului realizarea unei coteluri. O repriză — atîta timp cit a jucat cu oarecare convingere pe contraatac — echipa bucureșteană a creat iluzia că ar putea, cu oarecare șansă, să aibă câștig de cauză. După pauză însă, cînd a trecut la o disperată și fără orizont apărare „supra-lăcit”, sorții meciului au fost lesne de întrevăzut. În această parte a jocului, ne-am dat seama că în afara alinierii unui evartet ofensiv inedit: Micu—Raksi—Voinea—Creiniceanu și a mijlocului, de real talent, Vigu, la Steaua jocul nu a suferit nici o evoluție îmbucurătoare, intenția schițată de a păstra cele două extreme în apropierea tușei nendînd decamdata randamentul scontat.

Notabilă a fost totuși angajarea jucătorilor bucureșteni, care au luptat cu multă voință (așa cum nu i-am văzut de mult) pentru un rezultat ce nu le-a suris — și nu putea să le suridă — date fiind mijloacele improprie de tratare a acestei partide.

Revenind la echipa clujeană, credem că victoria sa din meciul cu Steaua poate fi considerată un nou început de drum. Încurajator, fără îndoială, dar care se cere luat în serios.

M. POP

DINAMO — O ECHIPĂ ÎN TRANSFORMARE

BUCUREȘTI

Este evident pentru cei care urmăresc jocurile echipei Dinamo București, că fosta formație campioană trece printr-o perioadă de transformare. „Vechea gardă”, formația-standard cu care Dinamo a cîștigat patru campionate consecutive, se regăsește tot mai greu în foile de arbitraj ale meciurilor actuale. Sînt rulați mereu alți jucători, se încearcă formule noi ale diverselor compartimente. În cele 9 etape desfășurate pînă acum, Dinamo a folosit 21 de jucători, situîndu-se, în această privință, pe locul secund, după C.S.M.S. care a folosit 22.

Ceea ce ni se pare de remarcă în acest proces de transformare este felul gradat în care se produce. Jucătorii noi (Pirvu, Dinu, Dumitrache, Daniel Ene, Marica, Grozea) sînt folosiți nu toți odată ci cite 2-3 pe meci, pentru a nu influența ansamblul echipei, pentru a evita „zguduiri-le” prin care au trecut alte formații grăbite să-și înnoiască efectivele. Jucînd alături de 8-9 din vechii titulari, tinerii își îndeplinesc mai ușor procesul de adaptare, comportarea generală a echipei nu are oscilații izbitoare. Desigur, Dinamo nu mai face — în aceste condiții — jocurile „unsprezeceleui” solid de altă dată, dar continuă să dețină un loc fruntaș în campionatul nostru.

Acest proces de transformare explică și unele oscilații ale echipei, cum a fost chiar cea de duminică: o repriză bună, apoi una mai puțin satisfăcătoare.

Problema rezervelor, atît de pronunțată la unele echipe ale noastre, se pune (după cum ne-au arătat etapele de pînă acum) mai puțin acut la Dinamo. Duminică, deși fără titulari ca Datcu, Nunweiller III, Ivan, Ghergheli, Ene II, Haidu, echipa nu ne-a părut deconcertată. Pentru fiecare din ei s-au găsit înlocuitori, fie dintre jucătorii noi, fie tot dintre vechii componenți ai lotului. Cea mai curajoasă (dar și cea mai bine inspirată, după cum s-a dovedit) dintre soluții a fost aceea cu O. Popescu fundaș central.

Rămîne numai ca antrenorii Tr. Ionescu și A. Niculescu să „țină bine friul”, să conducă echipa cu calm și luciditate. Pentru că greseliile, pripeala în asemenea perioade pot duce la multă bătaie de cap, mai tîrziu...

R. U.

Singur printre ieșeni: dinamovistul Frățilă a intervenit cu o fracțiune de secundă mai tîrziu la mingea pe care Constantinescu o boxează.

Foto: S. BACȘI

SE ANUNȚĂ REVIRIMENTUL ?

FĂGĂRAS

Echipa Steagul roșu suportînd o sancțiune în urma celor întâmplate la jocul cu Petrolul se prezenta pe terenul Chimiei din Făgăraș cu realități extrem de modeste în actualul campionat: o victorie la limită, obținută la Dinamo București din lătură de la 11 m, trei meciuri egale și patru înfringeri, cu un total de șapte goluri înscrise și 17 primite! Dar, penultima evoluție, de la Craiova, lăsa să se întrevadă că echipa își recapătă din personalitatea care a consacrat-o, că jucătorii au început să redobîndească încrederea în abilitățile lor posibilități.

La începutul jocului cu Rapid, Steagul roșu confirma parțial lucrurile bune realizate în etapa a 8-a. Compartimentul defensiv — cu excepția lui Campo — s-a aflat totdeauna la post. Năstănilă, deși n-a mai fost „omul din față” care aduce goluri, a fost omniprezent la țesătura de pase din mijlocul terenului, de

unde se lansau atacurile vijelioase, mai ales pe partea lui Györfi care de la etapă la etapă joacă din ce în ce mai bine. Însă, lipsa de varietate din organizarea acțiunilor ofensive a ușurat într-o oarecare măsură sarcina apărării rapidiste. Mai mult, enervată de vechile deficiențe de finalizare, în care au „exclat” și de astădată Goran și Ganea, echipa a început să se timoreze, să manifeste dezorientare în anumite perioade de joc.

La aceasta a contribuit și replica neașteptat de bună a Rapidului care a jucat impetuos ca și pe terenul propriu, fără complexe, realizînd un joc sigur în apărare (în repriza a I-a) și derutant în atac, ca urmare a „un-doi”-urilor efectuate de Dumitriu—Ionescu și Dumitriu—Năsturescu.

De relevat combativitatea lui Dumitriu, care joacă din ce în ce mai îndrăzneț în partidele din deplasare, a recuperat baloane și chiar și-a asumat răspunderea de a lua acțiuni pe cont propriu și de a le finaliza. Așadar cînd Dumitriu abordează jocul cu mai multă încredere în posibilitățile proprii, randamentul său este mai mare.

Î-am remarcat duminică la Pitești, îmbrăcați în echipament de fotbal și purtînd nume în care tot ce e supporter piteștean sau craiovean și-a pus speranțe de victorie. Pentru această victorie s-a născut și purtat un permanent „dialog” între susținătorii celor două echipe aflați în tribune, al cărui farmec a fost din păcate pătat de atitudinea unor certați cu normele de disciplină; și tot pentru această victorie, antrenorii, pe marginea terenului, își consumau neputincioși nervii. Accentuez neputincioși, pentru că, deși Ștefan Vasile și Robert Cosmoc au realizat la echipele lor lucruri bune din punct de vedere al pregătirii tehnice, tactice și fizice, fenomenul care se petrecea în teren ținea mai puțin de competența și de responsabilitatea lor.

În cele 90 de minute de joc, echipele Dinamo Pitești și Știința Craiova au demonstrat un potențial valoric aproximativ egal. O victorie la fel de strînsă a craiovenilor sau un rezultat de egalitate ar fi apărut tot atît de normale celui ce a vizionat partida ca și victoria formației gazdă. În

cazul acesta, a avut mai multă șansă Dinamo Pitești? Hotărît nu! Pe fondul echilibrului valoric al celor două echipe, a intervenit în joc un alt element, pentru a cărui prezență în teren antrenorii nu au nici o vină: gradul de atenție cu care fotbalistii piteșteni și craioveni au participat activ în fiecare clipă a meciului, indiferent că erau sau nu în posesia balonului. Acest element, care de multe ori ne scapă de sub observație, a fost hotărîtor la Pitești, el determinînd în proporție de 100% limitele scorului și, în ultimă instanță, victoria. Am urmărit cu... atenție fiecare fază, mai cu seamă pe cele din apropierea careurilor, și aș putea exemplifica cu numeroase cazuri. Mă voi rezuma doar la cele trei momente din care s-au înscris golurile și la alte trei din care s-ar mai fi putut marca.

În min. 28, Turcan, alături de la 13 metri de poartă lui Vasilescu, este trezit parcă dintr-un vis de o minge care i-a venit exact la picior. Surprins total, atacantul piteștean nu a mai avut timp să gîndească ce să facă cu balonul și, natural, a fost depozat. Un minut mai tîrziu, Eftimie se afla cu mingea în marginea careului. O lentă, un pas bun în interiorul careului către Naghi, dar acesta a rămas fîntuit locului, cu gîndul cine știe unde. În

min. 52, la un corner de pe partea stîngă, aceeași neatenție îl face pe portarul Vasilescu să vadă tîrziu traiectoria mingii, intervenția sa devine și ea tardivă, iar golul nu mai poate fi împiedicat. În min. 70, tot neatenția portarului îi costă pe craioveni primirea celui de-al doilea gol, Vasilescu privind nepăsător la o minge jucată pe sus la 5-6 metri în fața sa. Șapte minute mai tîrziu, fundașul piteștean David, alături în marginea propriului careu, își permite un moment de uitare și nu poate intercepta o minge pasată pe lîngă el, care e trimisă, o clipă mai tîrziu, de Mihăilescu II direct în plasa porții lui Coman. În min. 89, Cîrciumărescu, prezenț fizic la 5 metri de poartă piteșteană, dar nu și cerebral, iese seeste posibilitatea de a egala...

Poate că această înșiruire de momente a obosit intructiv pe cititor. Am considerat-o totuși utilă pentru a semnala una din deficiențele care s-a mai făcut simțită și în alte jocuri, influențînd rezultatele într-o măsură mai mare sau mai mică. La Pitești, ea a trîntit numeroase acțiuni concepute inițial foarte bine, a determinat limitele scorului și, în ansamblu, a reluiat cu multă claritate importanța unui factor de care antrenorul nu mai poate fi făcut răspunzător.

N. SOARE

În min. 48. A fost sau nu ofsaid? Cu certitudine, DA. Mingea centrată de Goran a fost trimisă în bară de Necula. La faza inițială Ganea se afla în ofsaid pasiv dar reluînd în poartă balonul venit din bară, înaintașul central brașovean s-a reactivat în poziție de ofsaid, deoarece de data aceasta a luat parte direct la joc.

St. T.

Programul etapei a X-a

Deoarece la 2 noiembrie se va disputa partida internațională România — Elveția în cadrul campionatului Europei, întrecerea din categoria A se va întrerupe duminică, urmînd să fie reluată la 6 noiembrie, cu etapa a X-a. Aceasta va programa următoarele jocuri:

Rapid—Universitatea
Politehnica—C.S.M.S.
Juul—Progresul
Steagul roșu—U.T.A.
Farul—Dinamo București
Steaua—Știința
Petrolul—Dinamo Pitești.